Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto vijeće)

7. listopada 2015.*

„Žig Zajednice – Prijava verbalnih žigova Zajednice ΧΑΛΛΟΥΜΙ i HALLOUMI – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnoga karaktera – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009“

U spojenim predmetima T-292/14 i T-293/14,

Republika Cipar, koju zastupaju S. Malynicz, *barrister*, i V. Marsland, *solicitor*,

tužitelj,

protiv

Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajn) (OHIM), koji zastupa P. Geroulakos, u svojstvu agenta,

tuženik,

povodom dviju tužbi protiv dvija odluka četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 19. veljače 2014. (predmet R 1849/2013-4 i predmet R 1503/2013-4), u vezi s prijavom registracije verbalnog znaka ΧΑΛΛΟΥΜΙ i verbalnog znaka HALLOUMI kao žigova Zajednice,

OPĆI SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: M. Prek (izvjestitelj), predsjednik, I. Labucka i V. Kreuschitz, suci,

tajnik: I. Dragan, administrator,

uzimajući u obzir tužbe podnesene tajništvu Općeg suda 28. travnja 2014.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 16. rujna 2014.,

uzimajući u obzir rješenje od 28. kolovoza 2014. o spajanju predmeta T-292/14 i T-293/14 u svrhu pisanog dijela postupka, usmenog dijela postupka i presude,

nakon rasprave održane 20. svibnja 2015.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

Okolnosti spora

1 Tužitelj, Republika Cipar, podnio je 13. i 15. veljače 2013. dvije prijave za registraciju žiga Zajednice Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).

2 Žigovi za koje je zatražena registracija su verbalni znakovi HALLOUMI i ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

3 Proizvodi za koje je zatražena registracija su iz razreda 29. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, a odgovaraju sljedećem opisu: „Sir; mlijeko i mliječni proizvodi“.

4 Ispitivač OHIM-a je 1. i 14. ožujka 2013. obavijestio tužitelja da smatra da predmetne žigove nije moguće registrirati zbog postojanja apsolutnih razloga za odbijanje propisanih u članku 7. stavku 1. točkama (b) i (c) i članku 7. stavku 2. Uredbe br. 207/2009.

5 Tužitelj je u dopisima od 26. travnja i 14. svibnja 2013. iznio svoje argumente protiv stajališta koje je zauzeo ispitivač.

6 Odlukama od 21. lipnja i 24. srpnja 2013. ispitivač je odbio prijave žigova Zajednice na temelju članka 7. stavka 1. točki (b) i (c) i članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.

7 Dana 2. kolovoza i 20. rujna 2013. tužitelj je podnio dvije žalbe OHIM-u protiv odluka ispitivača na temelju članaka 58. do 64. Uredbe 207/2009.

8 Dvjema odlukama od 19. veljače 2014. (u daljnjem tekstu: pobijane odluke) četvrto žalbeno vijeće OHIM-a odbilo je te žalbe. Ono je, s jedne strane, odlučilo da su prijavljeni žigovi opisni u pogledu predmetnih proizvoda u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 i da, s druge strane, nemaju razlikovni karakter u smislu članka 7. stavka 1. točke (b) iste uredbe.

9 Kao prvo, ono je naglasilo da pojmovi napisani velikim slovima „HALLOUMI“ i „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ služe za označavanje specijaliteta od sira sa Cipra i dakle izravno opisuju, barem u očima ciparske javnosti, vrstu i zemljopisno podrijetlo prijavljenog sira, mlijeka i mliječnih proizvoda. Ono je također smatralo da nije relevantno shvaćanje anglofone javnosti, prema kojem online Oxford English Dictionary definira pojam napisan velikim slovima „HALLOUMI“ (pisano latinicom) kao zaštićeni žig (prezime vlasnika). To žalbeno vijeće je u vezi s pojmom napisanim velikim slovima „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ ocijenilo da prosječni engleski potrošač ne bi mogao čitati grčki alfabet. Kao drugo, žalbeno vijeće je podsjetilo da certifikacijski žigovi, s obzirom na to da Uredba br. 207/2009 ne predviđa njihovu registraciju, trebaju biti podneseni kao pojedinačni žigovi i mogu biti registriarni samo ako ne postoji nijedan od apsolutnih razloga za odbijanje iz članka 7. stavka 1. Uredbe br. 207/2009. Glede toga je naglasilo da su ispitivači odbijanje prijava za registraciju utemeljili na opisnom značenju pojmova napisanih velikim slovima „HALLOUMI“ i „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“, a ne na činjenici da je tužitelj primjenio o certifikacijske mehanizme pod tim riječima. Kao treće, ono je smatralo da činjenica da su znakovi INTEL INSIDE i FAIRTRADE bili registrirani kao pojedinačni žigovi Zajednice i da su od tada služili za prenošenje obavijesti o proizvodima i uslugama ne može imati nikakav utjecaj u ovom slučaju. Kao četvrto, ocijenilo je da prijavljeni žigovi, s obzirom na to da opisuju obilježja proizvoda obuhvaćenih prijavama za registraciju žiga, nužno nemaju razlikovni karakter u smislu članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Zahtjevi stranaka

10 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijane odluke;

— naloži OHIM-u snošenje troškova.

11 OHIM od Općeg suda zahtijeva da:

— odbije tužbe;

— naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

12 U prilog tužbama tužitelj navodi samo jedan tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009. Stoga najprije treba ispitati taj tužbeni razlog u mjeri u kojoj se odnosi na povredu članka 7. stavka 1. točke (c) navedene uredbe.

13 U skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 207/2009, neće se registrirati žigovi koji se sastoje isključivo od oznaka ili podataka koji u trgovini mogu služiti za označivanje vrste, kakvoće, količine, namjene, vrijednosti, zemljopisnog podrijetla ili vremena proizvodnje proizvoda ili pružanja usluge ili nekih drugih obilježja proizvoda ili usluga. Osim toga, članak 7. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 propisuje da se njegov stavak 1. primjenjuje neovisno o tome što razlozi za nemogućnost registracije postoje samo u jednom dijelu Europske unije.

14 Oznake ili podaci navedeni u članku 7. stavku 1. točki (c) Uredbe br. 207/2009 su oni koji u normalnoj uporabi s gledišta relevantne javnosti mogu služiti za označavanje proizvoda ili usluge za koje je registracija zatražena, bilo izravno bilo navođenjem jednog od njihovih bitnih obilježja (presude od 20. rujna 2001., Procter & Gamble/OHIM, C-383/99 P, Zb., EU:C:2001:461, t. 39., i od 22. lipnja 2005., Metso Paper Automation/OHIM (PAPERLAB), T-19/04, Zb., EU:T:2005:247, t. 24.).

15 Iz toga proizlazi da je potrebno da znak, da bi bio obuhvaćen zabranom navedenom u članku 7. stavku 1. točki (c) Uredbe br. 207/2009, on s predmetnim proizvodima i uslugama ima dovoljno izravan i po prirodi konkretan odnos koji bi javnosti o kojoj je riječ omogućio da odmah doživi, bez primisli, opis proizvoda i usluga u pitanju ili neku od njihovih karakteristika (presude PAPERLAB, t. 14. *supra*, EU:T:2005:247, t. 25., i od 30. studenoga 2011., Hartmann/OHIM (Complete), T-123/10, EU:T:2011:706, t. 21.).

16 Stoga se ocjena opisnog karaktera znaka može dakle provesti samo, s jedne strane, u odnosu na proizvode ili usluge o kojima je riječ i, s druge strane, u odnosu na razumijevanje koje o tome ima relevantna javnost (presude od 16. ožujka 2006., Telefon & Buch/OHIM – Herold Business Data (WEISSE SEITEN), T-322/03, Zb., EU:T:2006:87, t. 90., i od 15. siječnja 2015., MEM/OHIM (MONACO), T-197/13, Zb., EU:T:2015:16, t. 50.).

17 U kontekstu tih načela treba ispitati argumente stranaka koji se odnose na ocjenu žalbenog vijeća u pobijanim odlukama.

18 Kao prvo, kao što je to navedeno u točki 13. pobijanih odluka, predmetni proizvodi namijenjeni su široj javnosti, što uostalom tužitelj ne osporava. Također treba odobriti pristup žalbenog vijeća – koji tužitelj uostalom nije osporavao – koji se sastoji od referiranja na ciparsku javnost radi provođenja analize opisnog karaktera prijavljenih žigova.

19 Naime, žalbeno vijeće je primjenom članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009 pravilno ocijenilo apsolutni razlog za odbijanje samo u odnosu na ciparsku javnost. Kao što je naglasilo u točki 11. pobijane odluke u predmetu T-292/14, riječ napisana velikim slovima „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ napisana je grčkim pismom i određivanje njezine prikladnosti za registraciju može se ostvariti u odnosu na ciparsku javnost, koja se grčkim pismom koristi kao standardnim pismom. Isto tako, kada se radi o pojmovima napisanim velikim slovima „HALLOUMI“ i „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“, tužitelj priznaje da oni označavaju specijalitet od sira s Cipra. Taj razlog je također dovoljan da se opravda da se u predmetu T-293/14 žalbeno vijeće pozivalo samo na ciparsku javnost kako bi ocijenilo apsolutni razlog za odbijanje.

20 Kao drugo, žalbeno vijeće je smatralo da pojmovi napisani velikim slovima „HALLOUMI“ i „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ služe za označavanje specijalita od sira s Cipra, pa dakle ciparskoj publici izravno opisuju vrstu i zemljopisno podrijetlo prijavljenog sira, mlijeka i mliječnih proizvoda (t. 14. pobijanih odluka).

21 Takvo razmatranje treba prihvatiti. Naime, sam tužitelj je to potvrdio u svojim dopisima. Tužitelj je naglasio da pojmovi napisani velikim slovima „HALLOUMI“ i „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ označavaju posebnu vrstu sira koji se izvozi s Cipra, koji je proizveden na određeni način i koji ima specifičan ukus, teksturu i kulinarska svojstva.

22 U istom smislu treba podsjetiti da je Opći sud već ocijenio da riječ „halloumi“ upućuje na posebni ciparski sir i da je taj pojam opisivao navedeni proizvod (vidjeti u tom smislu presudu od 13. lipnja 2012., Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias/OHIM – Garmo (HELLIM), T-534/10, Zb., EU:T:2012:292, t. 41. i 55.).

23 Tužitelj je tijekom rasprave osporavao to tumačenje presude HELLIM, t. 22. *supra* (EU:T:2012:292), tvrdeći da se u njezinoj točki 41. Opći sud nije izjasnio o razlikovnom karakteru ranijeg žiga HALLOUMI, nego je jednostavno ocijenio grčku riječ prevedenu na turski, ograničavajući se na konstataciju da je turski prijevod pojma „halloumi“ bio „hellim“ i da su potrošači znali da ta dva pojma upućuju na isti proizvod. Tužitelj također ističe da je u točki 52. presude HELLIM, t. 22. *supra* (EU:T:2012:292) Opći sud prepoznao da je raniji žig HALLOUMI imao razlikovni karakter.

24 Te argumente treba odbiti kao bespredmetne. Naime, Opći sud je primijetio da tužitelj ne dovodi u pitanje činjenicu da pojam „HALLOUMI“ opisuje navedeni proizvod, odnosno da je to posebni ciparski sir, kao što je uostalom presuđeno u točki 55. presude HELLIM, t. 22. *supra* (EU:T:2012:292).

25 Međutim, kada se radi o proizvodima ili uslugama za koje je zatražena njihova registracija kao žiga, treba podsjetiti da znak koji ima opisni karakter, u smislu navedenom u članku 7. stavku 1. točki (c) Uredbe br. 207/2009, ako nije drukčije propisano stavkom 3. tog članka, nema razlikovni karakter u vezi s tim proizvodima ili uslugama (vidjeti presude od 10. ožujka 2011., Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, C-51/10 P, Zb., EU:C:2011:139, t. 33. i navedenu sudsku praksu, i od 11. svibnja 2005., Naipes Heraclio Fournier/OHIM – France Cartes (Karta mač u špilu karata), T-160/02 do T-162/02, Zb., EU:T:2005:167, t. 59. i navedenu sudsku praksu).

26 Tužitelj se međutim nije pozvao ni na članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009, niti je pokazao da je njegov znak stekao, za predmetne proizvode, razlikovni karakter nakon uporabe koju je znak imao u smislu gore navedene odredbe.

27 Činjenica da je u presudi HELLIM, t. 22. *supra* (EU:T:2012:292), Opći sud priznao, nakon osporavanja u vezi s rizikom dovođenja u zabludu između žigova HALLOUMI i HELLIM, da je raniji zajednički verbalni žig Zajednice HALLOUMI imao niži stupanj razlikovnosti – kao što mu uostalom nalaže sudska praksa (vidjeti presudu od 24. svibnja 2012., Formula One Licensing/OHIM, C-196/11 P, Zb., EU:C:2012:314, t. 47.) – ne dovodi u pitanje ocjenu sadržanu u prethodnoj točki. Naime, kao prvo, Opći sud u toj presudi navodi osobito nepostojanje razlikovnog karaktera žiga HALLOUMI i njegov

opisni karakter (presuda HELLIM, t. 22. *supra*, EU:T:2012:292, t. 55.). Tako utvrđenje da zajednički verbalni žig Zajednice HALLOUMI ima niži karakter razlikovnosti nije dovoljno da se ospori opisni karakter navedenog žiga. Kao drugo, iz predmetne presude ne proizlazi niži karakter razlikovnosti stečen takvom uporabom kao što to zahtijeva članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009.

28 S obzirom na navedeno, treba reći da je opisno značenje znaka HALLOUMI, takvo kako ga je utvrdilo žalbeno vijeće, utvrđeno barem za ciparsku javnost. Iz istovjetnih razloga moguće je izvesti isti zaključak kad se radi o znaku ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

29 Iz toga slijedi da žalbeno vijeće nije počinilo pogrešku u ocjeni smatrajući da se prijavljene žigove ne može registrirati zato što su opisni u pogledu proizvoda za koje je zatražena registracija, barem za ciparsku javnost.

30 Tužitelj je istaknuo pet prigovora kako bi doveo u pitanje ta razmatranja.

Prvi prigovor, koji se temelji na tome da Uredba br. 207/2009 ne isključuje certifikacijske žigove

31 Tužitelj ističe da Uredba br. 207/2009 omogućuje registraciju certifikacijskih žigova koji udovoljavaju kriterijima žigova Zajednice. On prigovara da žalbeno vijeće nije navelo da Uredba br. 207/2009 ne zabranjuje da se registriraju kao obični žigovi Zajednice navedeni certifikacijski žigovi koji su sukladni općim odredbama navedene uredbe.

32 OHIM navodi da se certifikacijske žigove može registrirati kao pojedinačne žigove Zajednice ako ispunjavaju uvjete određene u članku 7. stavku 1. Uredbe br. 207/2009.

33 S jedne strane treba navesti da je u točki 16. pobijanih odluka žalbeno vijeće naglasilo da se ne može odbiti žig s obzirom na činjenicu da ga se koristi kao certifikacijski žig. Ono je međutim pojasnilo da zahtjevi za te žigove, jer Uredba br. 207/2009 ne propisuje registraciju certifikacijskih žigova, trebaju biti podneseni kao za pojedinačne žigove i mogu biti registrirani samo onda ako ne postoji nijedan od apsolutnih razloga za odbijanje iz članka 7. stavka 1. navedene uredbe.

34 Učinivši to, žalbeno vijeće je izričito naglasilo da se certifikacijske žigove može registrirati kao žigove Zajednice pod uvjetom da ne postoje apsolutni razlozi za odbijanje u smislu članka 7. stavka 1. Uredbe br. 207/2009, koji sprečavaju njihovo registriranje. U svakom slučaju treba odbaciti argument tužitelja prema kojem žalbeno vijeće nije navelo da Uredba br. 207/2009 ne zabranjuje registraciju certifikacijskih žigova.

35 S druge strane, OHIM je pravilno naglasio da Uredba br. 207/2009 ne propisuje zaštitu certifikacijskih žigova. Ta uredba propisuje samo zaštitu pojedinačnih ili zajedničkih žigova Zajednice.

36 U ovom slučaju, tužitelj je podnio zahtjeve za dva pojedinačna žiga i ti zahtjevi za registraciju pojedinačnih žigova ispitani su u skladu s kriterijima propisanima Uredbom br. 207/2009, među kojima su oni navedeni u članku 7. stavku 1. navedene uredbe.

37 Iz toga proizlazi da se prvi prigovor mora odbiti.

Drugi prigovor, koji se temelji na primjeni pogrešnih kriterija za ocjenu opisnog karaktera prijavljenih žigova

38 Tužitelj ističe da je od 1992. nositelj dvaju nacionalnih certifikacijakih žigova, odnosno žigova HALLOUMI i ΧΑΛΛΟΥΜΙ, i da barem od te godine ciparski potrošači shvaćaju predmetne žigove kao certifikacijske žigove koji jamče poštivanje niza preciznih pravila koja su navedena u specifikaciji.

39 OHIM na to odgovara da je odbijanje prijavljenih žigova utemeljeno na opisnom karakteru pojedinačnih žigova, a ne na kriterijima vezanima uz certifikacijske žigove, i primjećuje da sam tužitelj priznaje da prijavljeni žigovi opisuju vrstu i podrijetlo proizvoda.

40 Najprije valja navesti da tužitelj priznaje da su ciparski potrošači i potrošači iz cijele Unije uvijek doživljavali prijavljene žigove kao da označavaju posebnu vrstu sira koja se izvozi s Cipra, proizvedenu na određeni način i koja ima poseban ukus, teksturu i kulinarska svojstva.

41 Žalbeno vijeće nije dakle počinilo pogrešku u ocjeni, naglašavajući u točki 14. pobijanih odluka da znakovi izravno opisuju, barem za ciparsku javnost, vrstu i zemljopisno podrijetlo sira.

42 Zatim, kao što to naglašava OHIM, odbijanje registracije prijavljenih žigova temelji se na opisnom karakteru pojedinačnih žigova, a ne na kriterijima vezanima uz certifikacijske žigove.

43 Iz toga slijedi da činjenica da je tužitelj nositelj istovjetnih certifikacijskih žigova od 1992. nema utjecaja na opisni karakter predmetnih znakova.

44 U tom kontekstu treba ispitati argument tužitelja prema kojem je u biti postojanje ceritfikacijskih žigova od 1992. izmijenilo shvaćanje ciparskih potrošača o predmetnim znakovima u smislu koji uvelike prelazi samo opisni karakter proizvoda o kojima je riječ. Prema tužitelju, ciparski potrošači od tada znakove shvaćaju kao da jamče poštovanje niza jasnih pravila koja su navedena u specifikaciji.

45 Taj argument je bespredmetan. Naime, kriteriji na koje se poziva tužitelj, vezani uz zemljopisno podrijetlo proizvoda, njegovu prirodu i njegove karakteristike, su oni koji su svojstveni certifikacijskim žigovima. Ti kriteriji ne mogu služiti tome da pokažu da ciparski korisnici ne shvaćaju predmetne znakove – koji su predmet prijava za registraciju kao pojedinačni žigovi – kao opisne u odnosu na proizvode o kojima je riječ.

46 Tako, čak i pod pretpostavkom da određeni ciparski potrošači već više godina shvaćaju predmetne znakove kao certifikacijske žigove koji jamče poštovanje niza jasnih pravnih zahtjeva, to shvaćanje ne utječe ni na opisni karakter predmetnih žigova u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 u očima tih potrošača, niti *a fortiori* u očima drugih potrošača koji ne opažaju vezu sa certifikacijskim žigom.

47 Konačno, tužitelj tvrdi da je pristup koji je usvojilo žalbeno vijeće jednak tome da se smatra da sve certifikacijske žigove treba zbog same njihove naravi isključiti. Prema stajalištu tužitelja, žig nije moguće registrirati kao žig Zajednice samo pod pretpostavkom da je goli podatak koji izravno i isključivo navodi karakteristike proizvoda ili usluga. Tužitelj kao primjer za to upućuje na izraz „100% govedina“.

48 Kao što to pravilno naglašava OHIM, ne može se usvojiti pristup koji navodi tužitelj zato što on odgovara restriktivnoj definiciji pojma opisnog karaktera u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.

49 Treba navesti da su kriteriji na koje se poziva tužitelj kako bi tvrdio da su predmetni znakovi, za razliku od izraza „100% govedina“, puno više od golog podatka koji izravno i isključivo navodi osobine proizvoda ili usluga, kriteriji certifikacijskog žiga, koji su upravo opisni, jer su vezani uz zemljopisno podrijetlo proizvoda, njegovu narav i osobine.

50 Drugi prigovor stoga treba odbiti.

Treći prigovor, koji se temelji na nepostojanju javnog interesa da prijavljeni žigovi ostanu u slobodnoj uporabi.

51 Tužitelj tvrdi da ne postoji javni interes koji bi opravadao da se trećima omogući uporaba prijavljenih žigova. On podsjeća da razloge za odbijanje registracije, koji su navedeni u članku 7. stavku 1. Uredbe br. 207/2009 treba tumačiti u vezi s općim interesom na kojem se temelji svaki od njih. Glede toga se oslanja na presudu od 4. svibnja 1999., Windsurfing Chiemsee (C-108/97 i C-109/97, Zb., EU:C:1999:230, t. 29. do 30.), koja je prema njemu jasno ustanovila da je javni interes „kamen temeljac" članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009. On tako ocjenjuje da se žalbeno vijeće moralo pitati može li se razumno očekivati da će treći u budućnosti željeti upotrebljavati žig. Tužitelj primjećuje da bi jedini razlog zbog kojeg bi trgovci željeli upotrebljavati prijavljene žigove i pri tome ne poštovati pravila određena certifikacijskim žigovima bio obmanjivanje javnosti. Stoga ne bi bilo u javnom interesu da se trgovcima dopusti neistinito opisivati svoje proizvode. Nasuprot tomu postoji veliki javni interes za zaštitu certifikacijskih žigova. Tužitelj dodaje da registracija certifikacijskih žigova ne dovodi do zloporaba i da ne olakšava registraciju opisnih žigova s obzirom na to da opisni žigovi nemaju ni „pečat" niti reputaciju certifikacijskih žigova.

52 OHIM odbija te argumente.

53 Treba podsjetiti da pojam općeg interesa, koji je u osnovi članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, zahtijeva da se u trgovini svi mogu slobodno koristiti znakovima ili opisnim oznakama karakteristika proizvoda ili usluga za koje je zatražena registracija. Ta odredba sprečava da te oznake ili podaci budu rezervirani za jednog poduzetnika zbog njihove registracije kao žiga (presude od 23. listopada 2003., OHIM/Wrigley, C-191/01 P, Zb., EU:C:2003:579, t. 31., i od 12. siječnja 2006., Deutsche SiSi-Werke/OHIM, C-173/04 P, Zb., EU:C:2006:20, t. 62.) i da jedan poduzetnik monopolizira uporabu opisnog izraza na štetu ostalih poduzetnika, uključujući i svojih konkurenata, kojima bi se opseg rječnika dostupnog za označavanje vlastitih proizvoda na taj način smanjio (presude od 6. ožujka 2007., Golf USA/OHIM (GOLF USA), T-230/05, EU:T:2007:76, t. 32., i od 30. travnja 2013., ABC-One/OHIM (SLIM BELLY), T-61/12, EU:T:2013:226, t. 18.).

54 U tom kontekstu tužitelj s jedne strane ističe da je žalbeno vijeće bilo obvezno postaviti pitanje ima li javnog interesa u tome da se trećima omogući uporaba prijavljenih žigova, što ono nije učinilo. S druge strane tužitelj tvrdi da je u ovom slučaju odgovor na to pitanje da ne postoji javni interes u tome da se trećima omogući uporaba prijavljenih žigova. Ti argumenti nisu osnovani.

55 Naime, iz sudske prakse navedene u gornjoj točki 53. proizlazi da je opći interes ili javni interes u tome da se trećima omogući uporaba prijavljenih žigova unaprijed određen i pretpostavljen. Iz toga slijedi da je dovoljno, kad je prijavljeni žig opisan, da žalbeno vijeće utvrdi navedeni opisni karakter a da pri tome ne mora ispitati ima li, usprkos njegovom opisnom karakteru, javnog interesa u tome da se trećima omogući uporaba prijavljenih žigova. Tako u svrhu primjene članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 treba jedino ispitati, na temelju danog značenja predmetnog verbalnog znaka, postoji li sa stajališta relevantne javnosti dovoljno izravna i konkretna veza između znaka i karakteristika kategorija proizvoda ili usluga za koje se zahtijeva registracija (presude od 3. prosinca 2003., Audi/OHIM (TDI), T-16/02, Zb., EU:T:2003:327, t. 29., i od 23. listopada 2007., BORCO-Marken-Import Matthiesen/OHIM (Caipi), T-405/04, EU:T:2007:315, t. 44.). U tom kontekstu također valja podsjetiti da primjena članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 ne ovisi o postojanju zahtjeva konkretne, trenutne i ozbiljne raspoloživosti (vidjeti u tom smislu presude od 27. veljače 2002., Streamserve/OHIM (STREAMSERVE), T-106/00, Zb., EU:T:2002:43, t. 39.; od 9. veljače 2010., PromoCell bioscience alive/OHIM (SupplementPack), T-113/09, EU:T:2010:34, t. 27., i od 8. srpnja 2010., Trautwein/OHIM (prikaz konja), T-386/08, EU:T:2010:296, t. 45.).

56 U ovom slučaju, kao što je primijećeno u gornjim točkama 18. do 29., postojanje izravnog i konkretnog odnosa između prijavljenih žigova i karakteristika proizvoda za koje je zahtijevana registracija dovoljno je ustanovljeno pobijanim odlukama.

57 Osim toga, tužitelj uzaludno ističe da bi prihvaćanje postojanja javnog interesa koji opravdava zadržavanje prijavljenih žigova raspoloživima omogućilo trgovcima da te žigove upotrebljavaju a da pri tome ne poštuju pravila koja nameću certifikacijski žigovi i obmanjuju javnost.

58 Naime, kao što je to pravilno primijetio OHIM, razmatranja koja se odnose na buduću uporabu prijavljenih žigova ili mogućih rizika koji iz nje proizlaze nisu relevantna za ocjenu postojanja opisnog karaktera navedenih žigova.

59 Naposljetku, činjenica da su se instituti europskog prava izrazili u korist nužne zaštite certifikacijskih žigova nema utjecaja na rješavanje ovog slučaja. Naime, valja podsjetiti da prema sudskoj praksi zakonitost odluka žalbenih vijeća treba ocijenjivati samo na temelju Uredbe br. 207/2009, kako je tumači sud Unije (presude od 15. rujna 2005., BioID/OHIM, C-37/03 P, Zb., EU:C:2005:547, t. 47.; Deutsche SiSi-Werke/OHIM, t. 53. *supra*, EU:C:2006:20, t. 48., i PAPERLAB, t. 14. *supra*, EU:T:2005:247, t. 39.). Međutim, postojeće zakonodavstvo o žigu Zajednice jasno ne propisuje mogućnost registriranja certifikacijskih žigova.

60 S obzirom na prethodna razmatranja, treći prigovor valja odbiti.

Četvrti prigovor, koji se temelji na registraciji certifikacijskih žigova kao žigova Zajednice

61 Tužitelj ocjenjuje da žalbeno vijeće nije bilo dosljedno kada je prihvatilo registraciju certifikacijskih žigova poput FREEDOM FOOD, ENERGY STAR, FAIRTRADE ili još UNDERWRITERS LABORATORIES kao običnih žigova Zajednice. Tužitelj mu je u biti prigovorio da ono nije objasnilo razlog zbog čega je protiv prijavljenih žigova istaknulo razlog za odbijanje koji nije istaknulo protiv navedenih žigova.

62 OHIM odbija te argumente.

63 Kada se radi o ranijim odlukama OHIM-a, valja podsjetiti da se odluke o registraciji znaka kao žiga Zajednice koje žalbeno vijeće treba donijeti na temelju Uredbe br. 207/2009, čak i ako razlozi koji se tiču činjenica ili prava iz ranije odluke OHIM-a mogu predstavljati argumente koji podupiru tužbeni razlog koji se temelji na povredi odredbe Uredbe br. 207/2009, donose na temelju ograničene nadležnosti, a ne diskrecijske ovlasti. Stoga se zakonitost odluka žalbenih vijeća treba ocjenjivati samo na temelju te uredbe, kako je tumači sud Unije, a ne na temelju ranije prakse navedenih vijeća (presude BioID/OHIM, t. 59. *supra*, EU:C:2005:547, t. 47.; Deutsche SiSi-Werke/OHIM, t. 53. *supra*, EU:C:2006:20, t. 48., i PAPERLAB, t. 14. *supra*, EU:T:2005:247, t. 39.). S obzirom na navedeno, očito ništa ne isključuje da sud Unije odobri i preuzme neki od argumenata koji su nastali u praksi OHIM-a.

64 Naime, moguće su dvije pretpostavke. Ako je žalbeno vijeće, priznajući u ranijem predmetu prikladnost znaka da bude registriran kao žig Zajednice, pravilno primijenilo relevantne odredbe Uredbe br. 207/2009 i ako je u kasnijem predmetu, usporedivom s prvim, žalbeno vijeće donijelo suprotnu odluku, sud Unije poništit će tu drugu odluku zbog povrede relevantnih odredbi Uredbe br. 207/2009. Prema toj prvoj pretpostavci, tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela nediskriminacije bio bi stoga bespredmetan (presuda STREAMSERVE, t. 55. *supra*, EU:T:2002:43, t. 67.).

65 Nasuprot tomu, ako je priznavši u ranijem predmetu prikladnost znaka da bude registriran kao znak Zajednice, žalbeno vijeće počinilo pogrešku koja se tiče prava, i ako je u kasnijem predmetu, usporedivom s ranijim, žalbeno vijeće donijelo suprotnu odluku, ne može se uspješno pozivati na prvu odluku u prilog zahtjevu za poništenje te kasnije odluke. Naime, iz sudske prakse Suda proizlazi da se na načelo jednakog postupanja može pozivati samo u okviru poštovanja zakonitosti (presude od 13. srpnja 1972., Besnard i dr./Komisija, 55/71 do 76/71, 86/71, 87/71 i 95/71, Zb., EU:C:1972:66, t. 39., i od 28. rujna 1993., Magdalena Fernández/Komisija, T-90/92, Zb., EU:T:1993:78, t. 38.), i da se

nitko ne može pozvati u svoju korist na nezakonitost počinjenu u korist drugoga (presuda od 9. listopada 1984., Witte/Parlement, 188/83, Zb., EU:C:1984:309, t. 15.). Stoga je prema toj drugoj pretpostavci također bespredmetan tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela nediskriminacije (presuda STREAMSERVE, t. 55. *supra*, EU:T:2002:43, t. 67.).

66 Međutim, kao što to proizlazi iz analize ovog tužbenog razloga koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (c), i osobito gornjih točaka 13. do 29., žalbeno vijeće pravilno je zaključilo da se prijavljeni žigovi nisu mogli registrirati jer su bili opisni u odnosu na proizvode o kojima je riječ.

67 Stoga četvrti prigovor treba odbiti.

O petom prigovoru, koji se temelji na nanošenju štete zaštiti nacionalnih žigova

68 Prema tužitelju, pobijane odluke žalbenog vijeća imat će za posljedicu slabljenje zaštite nacionalnih žigova. U tom smislu on naglašava da se može pozvati na nacionalne žigove, uključujući certifikacijske žigove, u okviru postupka koji se odnosi na žigove Zajednice. Posljedica pobijanih odluka bila bi da se tim žigovima ne bi priznao nikakav razlikovni karakter, a time ni zaštita na temelju članka 8. stavka 1. točaka (a) i (b) Uredbe br. 207/2009. U tom kontekstu, on upućuje na presudu Formula One Licensing/OHIM, točku 27. *supra* (EU:C:2012:314, t. 42. do 47.), u kojoj je Sud smatrao da treba priznati, kako ne bi došlo do povrede članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, određeni stupanj razlikovnog karaktera nacionalnom žigu na koji se poziva u potporu prigovoru protiv registracije žiga Zajednice.

69 Kao što primjećuje OHIM, treba zaključiti da argumenti tužitelja nemaju nikakvu relevantnost. Naime, shvaćanje žalbenog vijeća se pojavilo u okviru postupka ispitivanja apsolutnih razloga za odbijanje u smislu članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009, a ne u kontekstu postupka *inter partes*.

70 Činjenica da je žalbeno vijeće odbilo registrirati prijavljene žigove kao žigove Zajednice zbog postojanja apsolutnog razloga za odbijanje ne znači da to tijelo OHIM-a ne bi priznalo nikakav razlikovni karakter tim istim znakovima da su bili ranije registrirani kao nacionalni žigovi i da se na njih poziva u postupku povodom prigovora. Glede toga, presuda Formula One Licensing/OHIM, t. 27. *supra* (EU:C:2012:314), odnosi se na postupak *inter partes*, pa prema tome uopće nije relevantna u ovom slučaju.

71 Kao što je to pojasnio OHIM, tužitelj nije dokazao da bi žalbeno vijeće u okviru postupka za utvrđivanje apsolutnog razloga za odbijanje primijenilo kriterije ocjene koji mogu ugroziti zaštitu nacionalnih certifikacijskih žigova.

72 Stoga peti prigovor treba odbiti.

73 Iz svega prethodno iznesenog proizlazi da tužiteljeve argumente koji se odnose na povredu članka 7. stavka 1. točku (c) Uredbe br. 207/2009 treba odbiti kao neosnovane.

74 U vezi s pitanjem povrede članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, treba podsjetiti da je dovoljno, kao što to proizlazi iz članka 7. stavka 1. Uredbe br. 207/2009, da se može primijeniti jedan od apsolutnih razloga za odbijanje da se sporni znak ne može registrirati kao žig Zajednice (vidjeti presudu WEISSE SEITEN, t. 16. *supra*, EU:T:2006:87, t. 110. i navedenu sudsku praksu).

75 Sukladno tome, kako je ispitivanje argumentacije tužitelja o povredi članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 pokazalo da je žalbeno vijeće pravilno zaključilo da su prijavljeni žigovi opisni u odnosu na proizvode o kojima je riječ i da je samo taj razlog dovoljan da opravda odbijanje

registracije prijavljenih žigova, u svakom slučaju nije potrebno ispitivati pitanje povrede članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, za koju tužitelj štoviše nije ponudio nijedan konkretan argument.

76 Imajući u vidu prethodna razmatranja, tužbu treba odbiti.

Troškovi

77 Sukladno odredbama članka 134. stavka 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku snosi troškove, ako je takav zahtjev postavljen. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova postupka OHIM-a, sukladno zahtjevu potonjeg.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (četvrto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Republika Cipar snosit će vlastite troškove, kao i troškove Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajn) (OHIM).

Prek Labucka Kreuschitz

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 7. listopada 2015.

Potpisi